

EDINOST

Posamezne številke po 8 vin., zastarele 10 vin. Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cenaz oglaševanja in oblikovanja nam po 10 vin.; osmrtnice, zahvalnice, vabilja, oglaševanja donatnih zavodov mm po 30 vin.; oglaševanja v tekstu lista do pet vrst K 20, v vsaki nadaljnja vrsta K 2. — Mali oglaševanja po 6 vin. beseda, najmanj po 60 vin. Oglaševanje inseratov oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi listu. Plačilo se izključno je upravi „Edinosti“. Plačila in izdatki se pošiljajo v Trstu. Uprava in izdatki oddelček se nahajata v ul. sv. Frančiška As. št. 20. Poštnehranični račun št. 811.652.

ZVEZNA ARMADNA POROČILA.

AVSTRISKO.

DUNAJ, 19. (Kor.) Uradno se razglasi: Nobenih važnih dogodkov.

Nučelnik generalnega štaba.

NEMSKO.

BEROLIN, 19. (Kor.) Veliki glavni stan javlja: Zvezna armada bojišče. — Armada kraljeviča Ruperta: Napadale čete pruskih, bavarskih in saksonskih divizij so izvršile v Flandriji uspešno polzovanje in ujele pri tem nad 300 Belgijcev. Od obali do prekopa La Bassee je bilo zvečer topovsko streljanje povečano. Na ostali fronti je bilo zmerno. — Armadi nemškega cesarjeviča in pl. Gallwitz: Pri Juvincourt so privedle braniborske napadale čete po hudem boju iz sovražnih jarkov 20 ujetnikov. Topovsko streljanje na obeh straneh Reimsa in v Sampanj je od časa do časa oživelo. Na severni verdunski fronti je pridobilo na moč. Nadaljevali smo svoja polzovanja. Saksonski oddelki so privedli z vzhodnega brega Moze 56 ujetnikov. — Armada vojvode Albrehta: Na mnogih točkah lotarijske fronte, v Vogezi in v Sundgau živahno delovanje Francozov. Včeraj smo sestrelili v zraku balon in od tal 23 so vzhodnih letal v 3 privzete balone. Na drugih bojiščih ni novoga. Prvi generalni kvartirništer pl. Ludendorff.

SOVRAZNA URADNA POROČILA.

Italijansko poročilo.

19. marca. — Živahniti artiljerijski boj v Lagarinski dolini. V okoliših Montella in južno Zensona v piaski ravnini je ogenj naših streljnih pušk razkropil sovražne oddelke. Naše patrulje so razdelale sovražna dela v Judikarijski dolini, alarmirale nasprotnika v lastiški kotlini in zasele material v obnem okoliših. 17. t. m. je eden naših letalcev sestrelil na desnem bregu Piave sovražno letalo. Včeraj so bila sestreljena nadaljina štiri letala, namreč vzhodno Mt. Grappe v Serenski dolini, južno asijskega prelaza in vzhodno Conca. To noč je mornariški prekopov bombardiral sovražno letališče ob Livenzu.

DODOKI NA MORJU.

BEROLIN, 19. (Kor.) V zapornem okolišču okoli Angleške so našli podvodniki potopili 19.000 brutoregistrskih ton sovražnega ladijskega prostora.

Iz Rusije.

Rusi hoteli zažgati Odeso.

PETROGRAD, 19. (Reuter.) Ugotovilo se je, da so Rusi skušali zažgati Odeso, preden so se umaknili, da pa niso dosegli svojega namena, ker so za vzmetnik prehitro pritiskali za njimi.

Preobraženski potk razorožen.

PETROGRAD, 19. (Reuter.) Preobraženski gardni polk v Petrogradu in Moskvi je bil razorožen, ravno tako tudi vse ostale čete petrogradske posadke, ki so se uprle nvestiti v rdečo gardo.

Razmere v Sibiriji.

TOKIO, 18. (Reuter.) Vojni minister je ugotovil, da se nahaja v Sibiriji 94.000 nemških ujetnikov vzhodno Balkalskega jezera, zapadno od pota do 6000. Vzhodno jezera se nahajajoč Nemci da so brez nadzorstva in se silno prizadevali, da bi dobili orožje. Nekaj tisoč zmernejši pod Semenovom se je ustavljalo boljševikom. Nekoliko zmernejši se nahaja v Vladivostoku. Moč boljševikov narašča.

WILSON PROTI POSREDOVANJU JAPONSKE V SIBIRIJI.

BEROLIN, 19. (Kor.) Po newyorških brzojavah pariških listov je, kakor javlja „Vossische Zeitung“ Wilsonova spomenica na kongres izgovorjena. Spomenica izjavlja svedčano, da bi Zedinjene države ne morele pripustiti japonske akcije v Sibiriji.

Iz Italije.

Orlando se ni ustavil v Parizu.

LUGANO, 18. (Kor.) Italijanski listi javljajo, da je ministrski predsednik Orlando odklonil Clemencevovo vabilo, da naj bi se, vračajoč se z londonske konference, pomudil v Parizu, in je brez prekinitve nadaljeval potovanje do Turina, kjer ga je pričakoval načelnik generalnega štaba Diaz za takojšnji daljši razgovor.

Sonnino ozdravel.

LUGANO, 18. (Kor.) Minister zunanjih stvari Sonnino je, kakor poročajo listi, ozdravel skoraj popolnoma in se udeležil ministrskega sveta koncem tedna.

Odgovor Nizozemske ententi.

Minister London o pogojih Nizozemski.

HAAG, 18. (Kor.) Kakor je izvedel korespondenčni urad, je minister London na današnji sed drugi zbornice izjavil, da je nizozemska vlada prišla, da sprejme zahtevne aliiranih vlad glede vojnih nizozemskih ladij po nevarnem pasu, kar je spojeno z dobavo 100.000 ton žita do 15. aprila, ker je Nemčija na tozadevno vprašanje izjavila, da

tekem dveh mesecev nikakor ne more dobaviti 100.000 ton žita. Vendar pa je nizozemska vlada za privolitev stavila sledeče pogoje: Nizozemska zamore računati na razdelitev nizozemske ladijske prostornine in na preskrbovanje deželo po merili, podane v the London basis of agreement. Premog za uvažanje v nizozemska pristanišča in za tam navzoče ladje mora biti zjamčen. Kar se tiče vožen nizozemskih ladij po nevarnih pasih, morajo aliirane vlade skrbeti za to, da ladje ne bodo prevažale nobenih čet in nobenega vojnega materiala in da ne bodo oborožene. Posadkam mora biti dano na prosto, da se vožen udeležiti ali ne. Končno se morajo eventualno mišene ladje nadomestiti z drugimi takoli po volji. Vlada ne more in ne sme dati. Minister je še pristavil, da bo takoli, kakor hitro dobi od aliiranih vlad odgovor, obvestil o tem tudi zbornico.

AMSTERDAM, 18. (Kor.) Kakor se poroča iz Haaga, si vodilni krogi zbornice niso na jasem, ali daje London v svojem govoru aliirancem na razpolago vso nizozemsko tonazilo, ali le v Ameriki se nahajajoči del. Končni stavek govora, v katerem opozarja na to, da si je Nizozemska zagotovila s zgorajšnjim odgovorom velik del svojega brodirja, dovoljuje le delno rešitev. Večerno časopisje vehementno napada vlado.

AMSTERDAM, 18. (Kor.) „Times“ poročajo iz Washingtona: Predsednik je sprejel nizozemskega poslanika, ki je pripravil izpremenitev sklepa glede uporabe nizozemskih ladij. Predsednik noče izpremenitve svojega stališča. 460.000 ton nizozemskih ladij je neposredno na razpolago za prekontinentalni promet. Nizozemski parnik „Nieuw Amsterdam“ odpluje kljub temu, ker je prispel v Ameriko pod pogojem, da se zopet vrne.

Rajsttag.

BEROLIN, 18. (Kor.) Državni podtajnik pl. Busche je razpravljal o mirovni pogodbi z Ukrajino in Rusijo. Govorec o pogajanjih v Brestu Litovskem, je naglašal potrebo nemškega pohoda v Rusijo, ker se je kmalu pokazalo, da Trocki ni hotel skleniti z Nemčijo miru, ampak jo spuntati. Govornik je zlasti zavračal naziranje, da je bila Rusija prisiljena, da sprejme nemške mirovne pogoje, in izražal nato trdno prepričanje, da bo tudi z Romunijo sklenjen mir v par dneh. Tako nastopi na vsej fronti v principu zopet mirovno stanje.

Posl. Fehrenbach (centrum) je izjavil imenom svoje stranke, da popolnoma odobrava kancelarjeva izvajanja glede ruske mirovne pogodbe, in izražal svoje veselje nad prijateljskimi odnosi s Finsko, ki so ugotovljeni v mirovni pogodbi s Finsko. Naglašal je dalje, da bodo nemške čete po očiščenju boljševiških tolp takoli zopet umaknjene iz Finske. Socialist David je naglašal, da so socialisti sicer veseli, da je sedaj vsaj na vzhodu ustavljen boj, toda mir, ki je bil sklenjen v Brestu Litovskem, ni nikoli mir sporazuma, ampak mir nasilja, ki je izzval v najhujših slojih nemškega naroda veliko ozlovoljenje in omajal zaupanje v poštenost nemške politike. Postopanje na vzhodu nikakor ne soglašajo s ponovnimi izjavami državnega kancelarja o samoodločevalni pravici narodov. Govornik je očital vojaški stranki, da prekrizava politiko državnega vodstva, in zahteval, da se Nemčija ne sme vmešavati niti v poljsko, niti litvinsko vprašanje. Na Finskem je treba pričeti pogajanja z rdečo vlado. Rajsttag in vlada morata nastopiti z vso energijo proti nasilni politiki vojaške stranke. Naprednjak Naumann je izjavil imenom ljudske stranke, da je glavna stvar, da je boj na vzhodu končan; za to se je zahvaliti ne samo nemški armadi in njenemu vodstvu, ampak tudi zvestim zaveznikom v Avstriji in na Ogrskem, ki so prestali prvi silni naval ruskih armad, kakor tudi Turčiji. Mir v Brestu bi bil sicer lahko drugačen, toda o nasilnem miru ni mogoče govoriti. Vsa velika vprašanja, kakor n. pr. balkansko vprašanje, dardanelsko, donavsko in armensko vprašanje imajo danes drugačno lice. Japonska je javila svoje zahteve in zato si moramo vzeti tudi mi, kar nam pristojta. To še ni nobena aneksija. Kar se tiče Finske, nikakor ni umestno, da bi se pripomoglo k zmagi eni vladi proti drugi. Nemčija nima nobenega poudara za policijsko na Finskem. Toda tudi za Poljsko je treba doseči sporazum, da ne ostane nobena odnosa rana.

BEROLIN, 19. (Kor.) Rajsttag je danes v prvem branju rešil mirovne pogodbe z Rusijo in Finsko. Pogodbe so se nato izročile glavnemu odseku. Nato je bila proti glasovom neodvisnih socialistov sprejeta v prvem in drugem branju nova 15 milijardna kreditna predloga.

Jugoslovansko vprašanje in Nemčija.

BEROLIN, 19. (Kor.) Kakor poroča „Nordd. Allg. Zeitung“ z Dunaja, so bile v zvezi z izjavo ministrskega predsednika vitez Seiderja v njegovem govoru 7. t. m., da je vlada pripravljena, da razpravlja o jugoslovanskem vprašanju, razširjene v slovanskih krogih Avstrije vesti, da je izvršila vlada pripravljene odredbe za uvedbo novih avtonomnih razmer na jugu avstrijske države in da se je tozadevno posvetovala tudi z Nemčijo. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ pripominja k temu: Izvajanjem našega stalnega dunajskega dopisnika še pristavljamo, da imajo vesti, da se je

Milostiva gospa!

Nikolaj Fedorovič je narekova. — Pravkar sem v pravilnem dvoboju ustrelil markija Huberta de Brénaza. Da vam te vesti ne sporočam lastnočno, je vzrok, da je moja desna roka razmrskana. Prepovedujem vam, da bi me poizkušala videti ali mi streci... ako bi se vam sploh zljubilo kaj takega... dokler se mi ne zaceli itek le lahna rana. Porabite ta čas, kakor vam je ljubilo, kajti trajalo ne bo dolgo in je vsakakor zadnji čas, ki ga preživljate v silju in svobodi.

Kakor hitro bom mogel odpotovati, vas odpravi v Rusijo, kjer vas vlekem v samostan.

Kar se tiče Vaše prijateljice, gospodične Sonje Kavečino, se bo kmalu nahajala v Sibiriji; kajti na mojo prošnjo se je že včeraj izročila zahtevala njena izročitev. Ko ste torej tako posrbela za srečo vseh onih, ki so vam dragi, se morete ostalo svoje življenje

glede jugoslovanskega vprašanja vplivati na avstrijsko vlado, preveč znak izmišljenosti, tako da jih ni upoštevati. Ni treba posebej naglašati, da je Nemčija zvesta svoji zvezni politiki in da se drži Bismarckovega programa, da se ne vmešava v notranje stvari avstro-ogrške monarhije.

ROMUNSKA VLADNA KRIZA REŠENA.

BUKAREŠT, 19. (Kor.) Semkaj iz Jaša dospele vesti pravilo, da je romunski kabinet pod predstvom Marghilomana sestavljen. Člani nove vlade so vsi pristajali osrednji vlasti.

VAŽNI RAZGOVORI V LONDONU.

LONDON, 18. (Uradno.) Vršila se je sela vrhovnega vojnega sveta in vršili so se važni politični pogovori pod predsedstvom ministrskega predsednika in sicer v Londonu 14., 15. in 16. t. m., v navzočnosti angleškega, francoskega in italijanskega ministrskega predsednika, drugih ministrov in več vojaških in drugih strokovnjakov.

Dogovor med Nemčijo in Francosko glede vojnih ujetnikov.

BERN, 19. (Kor.) Francoski veleposlanik in nemški poslanik sta sporočila zveznemu predsedniku, da ste njuni vladi odobrili načrt dogovora med nemško vlado glede vojnih ujetnikov. Ta dogovor je torej stopil v veljavo.

Španska ostane nevtralna.

MADRID, 19. (Havas.) Danes pri otvoritvi cortesov prečitani prestolni govor poudarja, da so odnosa države napram vsem voljujočim se in nevtralnimi državam kar najspravedljivejši in da ostane Španija tudi še nadalje nevtralna. Prestolni govor zaključuje s pozivom na parlament, da naj pripravi vse za ogromni svetovni boj, ki izbruhne v trenutku sklepa miru v svrhu zagotovitve boljše civilizacije.

ODLIKOVANJE ADMIRALA NJEGOVA.

DUNAJ, 19. (Kor.) Cesar je podelil v priznanje odličnega službovanja admiralu Maksimilijanu Njegovanu meče k Leopoldovemu redu I. razreda z vojno dekoracijo.

Nekoliko odgovorov.

(Konec.)

Saljiv nemški pregovor govori: „Glauben heisst nicht wissen.“ Te vrste je Tumova vera. Kaj nas vendar uči zgodovina? Moč narodne ideje je dala ob zvršetku 18. stoletja francoskemu narodu moč, da so se njegove revolucionarne čete zmagosno uprle združenim armadam evropske aliance. Moč ideje je ustvarila združeno Italijo, združeno veliko Nemčijo, je osvobodila Grško, Srbijo in Bolgarsko od turške jarma. Ta ideja je 1. 1848. izvedla prepoved slovenskih narodov v Avstriji in ustanovitve neodvisne, sedaj že imperijalistične ogrske države. Ali misli dr. Tuma, da je moč ideje že oslaba? Dr. Renner to sicer tudi v svoji predzadnji knjigi, mi pa, ki vidimo, kako se ves naš narod ravno sedaj zopet probuja in navdušuje za svojo narodno neodvisnost, verujemo trdno, da prinese narodna ideja tudi nam izpolnitve naših srčnih želja. Pri tem ne računamo na pomoč entente, kakor morda domneva dr. Tuma; ravno nasprotno mi dobro vemo in morda bolje nego on, da bi zmaga entente pomenjala ne samo za velik del Slovenije (vso Primorsko in velik kos Kranjske) odepcev od ostale Jugoslavije in torej narodno smrt, temveč tudi neomejeno gospodstvo imperijalistične Italije na Jadranskem morju in vseh njegovih obalah, torej popolno gospodarsko odvisnost po milosti entente v najhujših mejah porojene Jugoslavije. Mi tudi ne pričakujemo vse rešitve od zgoraj, mi smo marveč prepričani, da premagajo nezmožena in neizločljiva moč narodne ideje in iz te izviročice razmere tudi najbolj odporne sile in nas dovedejo do narodne združitve in neodvisnosti. Z našim vprašanjem se bavi že ves svet, celo — avstrijska vlada (glej Seidlerjevo znano izjavo!). Složni nastop vsega naroda in njegovih zastopnikov in v par mesecih več dosegel nego vse socialistične resolucije in konference v preteklih letih.

Kaj pa je do sedaj dosegla internacionala? Pogledimo zopet v Rusijo! Boljševiki so svojo faktiko opirali na vero v moč in solidarnost takozvane internacionalne. Prepričani so bili, da se, kakor ruski, uprejo tudi nemški in avstrijski socialisti proti svojim vladam in s tem izsilijo mir. A kaj smo videli? V nemškem in avstrijskem delavstvu je bilo pač nekoliko razpoloženja za tak upor, a ravno oficijelni zastopniki socialne demokracije so v Berolinu, na Dunaju in v Budimpešti z vso silo dušili in gasili to gibanje in se zavestno postavili v službo nemškega imperijalizma. Boljševiki, ki so verovali, da je nemški socializem res revolucionaren, so se morali prepričati, da je revolucija v nemških ustih le prazna fraza. Mislili so, da se nemške mase združijo v internacionalno mirovno gibanje, a so morali na svoje bratke razočarane gledati, kako te mase pod orožjem in službi imperijalističnih stremeljenj prikorakajo globoko v Rusijo in polagajo razsežne ruske pokrajine in neizmerni plen nemškemu cesarju pod noge. In da

radovati uspeha svojega prizadevanja. To je moja najskrajnejša želja, milostiva gospa. — Daj pismo semkaj, — je dejal grof Semenu, ko je dokončal. — Podpisem je z levico, potem je dal takoli izročiti svoji gospodari, gospe grofici Miranovi.

Nadja je bivala večina v svoji spalnici, v oni veliki, s salistrasto modrim baržunom opremljeni sobi, katera ji je zaradi umirjene krasote in ikonostasa prav posebno ugajala. Dva dni sem je mlada grofica le redkokdaj zapustila divan, na katerem je počivala. Njena obleka, bela kakor sneg, ki ga je videla zapadajočega tam zunaj, je tvorila v mrki krasoti temne lesene in temni modri baržun. Nepomislno belo pego. Le redkokdaj je premešala svoje že omršavele roke in od groze nagrdni obraz. Trpeja je brezmejno. Nikdar ne bi bila milila, da more človek trpeti tako grozno. Njena moralna muka pa je še povečavala negotovost, kajti Nadja ni vedela, kaj namrava Miranov

ne bo prav nobenega dvoma o zavestnosti in prostovolnosti tega postopanja, so nemški socialno demokratični voditelji v svojih glavnih glasilih izrečno izjavili, da potegnejo med sabo in boljševiki — debelo črto.

Vera v internacionalo je torej boljševikom prinesla raztegnitev nemške države do Petrograda, gospodarsko podjarmljenje tudi ostalih, še ne zaslednih dežel nekdanje Rusije po Nemcih, odrezanje Velikoruskih pokrajin od morja in zasedenje — Odeso po nemških in avstro-ogrskih četah. Zares, krasen uspeh internacionalne solidarnosti!

To čuti tudi dr. Tuma in zato pravi, da niti nemška (evolucija), niti ruska metoda (revolucija) na sebi ni sposobna za končno zmago proletarijata, tretja internacionala (ki je pa še ni in, kakor kaže, tudi ne bo) da mora ubrati drugo pot. Torej očito priznanje poloma, popolnega bankrota dosedanje internacionalne in le utopično upanje v neko tretjo internacionalo, ki bi morala poslušati nauk in navodila dr. Tume, da izvede odrešenje človeštva!

Za zelo naivne mora imeti dr. Tuma delavce, ako misli, da bodo še verovali v fraze, prazne in ničve fraze o solidarnosti in o moči njegove internacionalne.

V internacionalno solidarnost verujejo sedaj le še tako neznamne socialistične stranke, kakor je slovenska, ne zapazivši, da njihovo razmerje napram veliki nemški soc. dem. stranki ni solidarno, temveč popolna duševna in materialna odvisnost. V knjigah in na shodih se lahko sanjari o internacionalni solidarnosti, kruta resničnost razprši ta fantom. Ravno sedanja vojna je pokazala, da so ne samo narodni, temveč tudi gospodarski interesi različnih proletarijotov tako različni, da z navdušenjem in polnim prepričanjem stopajo v boj eden proti drugemu, ob strani svojih vlad in svoje — buržoazije. To je lahko g. Tumi zelo neprijetno, no to je dejstvo. In tudi v bodoče to ne bo moglo biti drugače, ker bodo vedno obstajale razlike v kulturi, v razvoju, v temperametu in v potrebah. Ali pa misli, da bodo visoko izobraženi, kvalificirani angleški trade-unionsisti delavce smatral kitajskega kulija ali pa južnoafriškega bušina za enakovrednega sebi, da bodo priznavali, da imajo enake interese? Kaj takega lahko trdijo in dokazujejo v zaprašenih svojih pisarnah delujoči teoretiki, resnično življenje jih postavlja na laž.

Mi pa svoje bodočnosti nečemo vezati na internacionalne utopije. Nam zadostuje rusko izkustvo, nam zadostuje, da so tudi v Avstriji nemški socialni demokrati pustili vse avstrijske narodnosti na cedilu in priskočili vladni na pomoč ravno v hipu, ko so narodnostni zastopniki s svojim odločnim nastopom v parlamentu hoteli vladi dokazati, da s sedanjim žistemom ne gre več naprej, in jo s tem prisiliti, da izpremeni kurz, da vpoštevata želje avstrijskih narodnosti.

Kolikokrat smo čitali, da soc. demokracija kot revolucionarna stranka ne more kapitalistični državi votirati proračuna; v danih razmerah, da je to tudi edino možno revolucionarno sredstvo. Sedaj, ko so tudi Slovani posekali po tem sredstvu, pa so se soc. demokrate ustrašili, da bi to sredstvo moglo res revolucionarno učinkovati. Bali so se, da bi mogla vlada ostati v manjšini, in sami so potegnili njen voz iz blata.

In v pomoč teh internacionalnih lunakov naj zaupamo? Naša rešitev je v nas samih, v sklenjenih naših vrstah in v nepremagljivi moči naše ideje. Mi pojdemo naprej brez ozira na levo in na desno: ako se nam hočejo dr. Tuma in njegova peščica pridružiti, jih pozdravimo radi kot sobojevnike za naše narodne ideale; ako ne, pa pojdemo preko njih in jih radi prepustimo — tretji internacionali.

Kolikokrat smo čitali, da soc. demokracija kot revolucionarna stranka ne more kapitalistični državi votirati proračuna; v danih razmerah, da je to tudi edino možno revolucionarno sredstvo. Sedaj, ko so tudi Slovani posekali po tem sredstvu, pa so se soc. demokrate ustrašili, da bi to sredstvo moglo res revolucionarno učinkovati. Bali so se, da bi mogla vlada ostati v manjšini, in sami so potegnili njen voz iz blata.

In v pomoč teh internacionalnih lunakov naj zaupamo? Naša rešitev je v nas samih, v sklenjenih naših vrstah in v nepremagljivi moči naše ideje. Mi pojdemo naprej brez ozira na levo in na desno: ako se nam hočejo dr. Tuma in njegova peščica pridružiti, jih pozdravimo radi kot sobojevnike za naše narodne ideale; ako ne, pa pojdemo preko njih in jih radi prepustimo — tretji internacionali.

Narodni tabor v Zalcu. V nedeljo se je vršil v narodnem taboru pri Celju na Stajerskem, velikanski ljudski tabor, ki se ga je udeležilo nad 7000 oseb iz bližnje in daljne okolice, zlasti pa iz naprednozavezne Savinjske doline. Bilo pa je tudi ljudstva iz Posavja, iz Bizelskega, od Trbovelj in celo tudi nekaj Korošcev. Zbirani narod je pozdravil žalski župan Fran Roblek. Poleg napovedanih govornikov, načelnika Jugoslovanskega kluba posl. dr. Korošca in posl. dr. Ravaliarja, sta bila prisotna tudi zastopnika hrvatskega in srbskega naroda Ivan Peršič in dr. Srdjan Budisavljevič. Ljudstvo je vsem prirejalo najsprejemnejše ovacije. Na koncu shoda so celjski Slovenci izročili dr. Korošcu mogočen lorvorjev venec s trakovi in barvah troimenega jugoslovanskega naroda, a dr. Korošec je ta venec izročil županu Robleku s prošnjo, da naj venec, ki ga je splel narodno navdušenje, prevzame on kot načelnik narodnega Zalca, pod čigar okriljem se je vršila ta zgodovinska manifestacija za narodno svobodo. Shod se je zaključil ob velikanskem navdušenju in tisočroglava množica je zapela naši himni „Lepa naša domovina“ in „Hej Slovani“. Na taboru so bile z velikim oduslavljenjem sprejete naslednje resolucije:

1. Na narodnem taboru v Zalcu dne 17. marca 1918. zbrani tisoči Slovencev in Slovenk, radostno pozdravljajo v svoji sredi zastopnike hrvatskega in srbskega dela našega naroda, izrekaajo svoje prepričanje, da je življenje tega naroda zagotovljeno le v ujedinjenju Slovencev, Hrvatov in Srbov v lastni državi. Pozdravljamo vzorno, z jugoslovanske deklaracije 30. maja 1917 započeto delo jugoslovanskega kluba ter odločno poudarjamo samoodlobo naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki hoče na svojem narodnem ozemlju tvoriti samostojno državo. — Zahlevamo, da se takoli prično pogajanja za splošni mir, ki more biti trajen in pravičen le na podlagi ideje narodne samoodloboe.

2. Odklanjamo vse neresne poskuse avstrijske entente z malenkostnimi spremembami sedanje ustave reševati jugoslovansko vprašanje kot notranjo zadevo avstrijske države polovice. Poravnava med narodi je mogoča le v medsebojnem priznanju pravice samoodloboe in narodne državnosti. 3. Izrekanje popolno zaupanje jugoslovanskemu klubu in njemu načelniku dr. Ant. Korošču, zagotavljajoč ga, da ima v svoji borbi za jugoslovansko ujedinjenje za soboj ves narod. — Četrto resolucijo je zapeljal Korošca.

Razne politične vesti.

Narodni tabor v Zalcu. V nedeljo se je vršil v narodnem taboru pri Celju na Stajerskem, velikanski ljudski tabor, ki se ga je udeležilo nad 7000 oseb iz bližnje in daljne okolice, zlasti pa iz naprednozavezne Savinjske doline. Bilo pa je tudi ljudstva iz Posavja, iz Bizelskega, od Trbovelj in celo tudi nekaj Korošcev. Zbirani narod je pozdravil žalski župan Fran Roblek. Poleg napovedanih govornikov, načelnika Jugoslovanskega kluba posl. dr. Korošca in posl. dr. Ravaliarja, sta bila prisotna tudi zastopnika hrvatskega in srbskega naroda Ivan Peršič in dr. Srdjan Budisavljevič. Ljudstvo je vsem prirejalo najsprejemnejše ovacije. Na koncu shoda so celjski Slovenci izročili dr. Korošču mogočen lorvorjev venec s trakovi in barvah troimenega jugoslovanskega naroda, a dr. Korošec je ta venec izročil županu Robleku s prošnjo, da naj venec, ki ga je splel narodno navdušenje, prevzame on kot načelnik narodnega Zalca, pod čigar okriljem se je vršila ta zgodovinska manifestacija za narodno svobodo. Shod se je zaključil ob velikanskem navdušenju in tisočroglava množica je zapela naši himni „Lepa naša domovina“ in „Hej Slovani“. Na taboru so bile z velikim oduslavljenjem sprejete naslednje resolucije:

1. Na narodnem taboru v Zalcu dne 17. marca 1918. zbrani tisoči Slovencev in Slovenk, radostno pozdravljajo v svoji sredi zastopnike hrvatskega in srbskega dela našega naroda, izrekaajo svoje prepričanje, da je življenje tega naroda zagotovljeno le v ujedinjenju Slovencev, Hrvatov in Srbov v lastni državi. Pozdravljamo vzorno, z jugoslovanske deklaracije 30. maja 1917 započeto delo jugoslovanskega kluba ter odločno poudarjamo samoodlobo naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki hoče na svojem narodnem ozemlju tvoriti samostojno državo. — Zahlevamo, da se takoli prično pogajanja za splošni mir, ki more biti trajen in pravičen le na podlagi ideje narodne samoodloboe.

2. Odklanjamo vse neresne poskuse avstrijske entente z malenkostnimi spremembami sedanje ustave reševati jugoslovansko vprašanje kot notranjo zadevo avstrijske države polovice. Poravnava med narodi je mogoča le v medsebojnem priznanju pravice samoodloboe in narodne državnosti. 3. Izrekanje popolno zaupanje jugoslovanskemu klubu in njemu načelniku dr. Ant. Korošču, zagotavljajoč ga, da ima v svoji borbi za jugoslovansko ujedinjenje za soboj ves narod. — Četrto resolucijo je zapeljal Korošca.

Celovški škof proti jugoslovanski deklaraciji. Kakor se je poročalo ljubljanskemu „Slovencu“ iz Celovca, je celovški škof, ki je obenem tudi škof vseh koroških Slovencev, izvemši ono edino vasično nad Podklostrom, kjer bivajo edini slovenski protestant, izdal na duhovščini svoje škofole strogo zaupno okrožnico, v kateri svari duhovščino — seveda slovensko — da naj se ne udeležuje agitacije za jugoslovansko deklaracijo. Prav tako da je škof prepovedal duhovščini vsako narodno-politično delovanje. — Ali ni to nekaj čudnega? Ljubljanski škof je kot navšil dušni pastir in cerkveni knez Kranjske dežele stopil na čelo svojim vernikom in jih sam dal najboljši zgled, kako naj nastopajo za upravičene zahteve jugoslovanskega naroda, izražene v majniški deklaraciji. In ljubljanski škof je globoko veren mož, kateremu je gotovo na tem, da svojih vernikov ne zavaja na pot pogube, temveč da jih vodi po poti izveličanja. Če bi ljubljanski škof videl v majniški deklaraciji tudi le eno pletico, ki bi nasprotovala božji hčerki pravici, bi gotovo ne le ne bil storil onega, kar je storil, temveč bi bil tudi odločno nastopil proti jugoslovanski deklaraciji. Nehote se tu potem vrti v človeku vprašanje: Ali je na Koroškem druka katoliška cerkev kot na Kranjskem, ali je ona, kar je na Kranjskem v korist ljudstvu, državi, katoliški cerkvi, katoliški veri, na Koroškem škodljivo ljudstvu, državi, katoliški cerkvi, katoliški veri? Kako je mogoče, da katoliški škof na Koroškem prepoveduje duhovščini ono, kar ji priporoča ali celo nalaga kot dolžnost katoliški škof na Kranjskem? Ali da, ljubljanski škof je sin slovenskega naroda, ki ljubi svoj slovenski, ki ljubi svoj jugoslovanski narod, a celovški škof je Nемец, ki tudi up tako visokemu mestu, kakor ga zavzema, ne more skrivati svoje protislovenske duše in zlorablja to svoje visoko mesto v to, da skuša slovenskemu narodu na Koroškem kratiti pravice, ki mu gredo po vseh božjih in človeških zakonih. Kako se tako ravnanje strinja z nalogami cerkvenega kneza in navšilnega dušnega pastirja v deželi, pač ne vemo, vemo pa, da se to strinja s prizadevanji — nemškega „svolkra“! Tako sta se pač naša katoliški celovški škof in znani koroški vsenemski pročiščiromovski hulaščar dr. Ankerer lepo v skupni družbi slovenščine. Pa naj se potem še najde Slovenec na svetu,

